

videli, ne slišali, ne otipali! — Pa, odvrne učenjak, v pesku tukaj vidim sledove njenih nog! — In, pokaže Arabec na krasno vzhajajoče solnce, tam pogledajte pa sledove neskončnega Boga in verujte v njega!

Obsodba na temelju okrožnice papeža Leona XIII. V Buenos Aires, glavnem mestu Argentine, je gospodar odpustil brez vsakega razloga svojega delavca in mu zato ni hotel dati nikake odškodnine. Delavec se je zatekel k sodniji in sodnik je razsodil v prid delavcu, češ, da se gospodar ni ravnal po načelu pravičnosti in ljubezni, ki sta temelj zakonodajstva, kakor je poudaril papež Leo XIII. v svoji okrožnici o delavskem vprašanju.

NAŠA DRUŠTVA

Hoče. Telovadno društvo Orel vprizori v nedeljo, dne 3. marca, ob treh popoldne in ob 7. uri zvečer na prenovljenem gledališkem odru dramatično predstavo v petih dejanjih »Rokovnjača«. Nastopi 28 oseb. Igra je prav posebno lepa in zanimiva, zato vabimo vse prijatelje poštene zabave, da si jo pridete pogledati. Torej na svidenje v nedeljo v društveni dvorani! Bog živi!

Središče ob Dravi. Dekliški tečaj se vrši v tukajšnjem Društvenem domu dne 14. marca. Tudi dekleta iz sosednih krajev vabimo ta dan v našo sredino. Vstopnine ne bo treba plačevati. Natančen spored objavimo prihodnjič. — Orlovska mladina se prav živahno pripravlja na svojo VII. telovadna akademijo v nedeljo, dne 17. marca.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Marsikdo si ne ve kaj začeti po dolgih zimskih večerih. Res je, da je pri vsaki hiši naročen skoraj kak častnik, kjer ni, pa je žeteli, da si ga naroči. Vendar pa še kljub temu pogreša posebno mladina dobre knjige, s katero bi si v pouk in zabavo krajšala dolge zimske večere. Gotovo še ti vsi ne vedo, da se dobijo pri Izobraževalnem društvu v Društvenem domu vsako nedeljo, ako se vpišejo kot člani, na posodo zelo lepe povesti in podučne knjige, ker se tam izposodujejo za teden dni, večje za 14 dni. Seveda morajo člani toliko redni biti, da redno vračajo in ne poškodujejo knjig in pa tudi da na članarino ne pozabijo. Zato pa le vsi, ki si želijo dobrih knjig, dajte se vpisati, ker čim več bo članov, več se bo lahko nabavilo novih ter lepih knjig.

NOVICE

Roparski napad in rop. V nedeljo, 24. februarja, krog 6. ure zvečer, sta prišla dva nemajdnprava v stanovanje imejitelja menjalnice na glavnem kolodvoru v Mariboru g. Rajka Ločnika na Meljski cesti 10. Hotela sta imeti avstrijske šilinge. Ko je hotel Ločnik izvršiti izmenjavo, mu je vrgel eden v oči popra, drugi ga je udaril z boksarjem ob senca s tako silo, da se je onesvestil. Ko se je prebudil udarjeni čez kako uro, je začel klicati na pomoč. Na pomoč prihiteli stražnik in dva gospoda so ugotovili, da sta odnesla lopova iz blagajne 120.000 Din gotovine in 20.000 Din v vrednostnih papirjih. Od drznih roparjev je ostalo par prstnih odtisov na blagajni in sicer je zabrisana doslej za nji-

ma vsaka sled. G. Ločnik je bil zavarovan proti vlamu.

Volkovi v Dravski dolini. Iz Libelič poročajo: Pride obmejni stražnik in prinese vest: V Strojni sta videla dva stražnika 10 volkov. Hoteli so vdreti v svinjak. Gospodar, ki je šel gledat, kaj da je, se je komaj rešil. Zvečer istega dne prinese nekdo vest, da so volkovi gostilničarja Blatnika blizu Guštajna raztrgali. Vse pomiluje dobrega moža! Potem še telefonira orožniška postaja Guštajn v Dravograd, da so volkovi v Črneški gori, tik nad cesto, ki vodi iz Libelič v Dravograd. Tudi časniki so pisali, celo nemški! Torej že mora nekaj resnice biti. Lovci so se pripravljali, pa pred desetimi volkovi njim je upadlo srce. Strah povsodi! Otroci pridrve prestrašeni iz šole. Par dni jih sploh ni v šolo. Ko je moj kosmati pes šel malo pogledat na večer po vasi, začnejo Greca in Cilka vpiti: Volk! Volk! Preizova Micka si ni upala več svinj krmiti, ker stoji hiša blizu gozda, kjer morda volkovi preže, kdaj se človek iz hiše prikaže. Kdor se ni bal, bili so gorski prebivalci, ki ne vedo prav nič o volkovi. Se ne zmenijo zanje. Hudi mraz, visoki sneg, ki ovira promet, pa tudi šaljivost pustnega časa je vzrok, da je vest našla pri ljudeh rodovitna tla. To je pa trajalo le par dni. Danes nihče več ne govori o volkovi v bližini!

Občutne posledice letošnje zime. Iz Laporja poročajo: V vasi Hošnica pri Laporju je kmet Šerec. Ker je bila zadnje dni neznosna zima, je spravil revež v toplejši goveji hlev tudi svinje in kokoši. Da bi živali v noči prehušo ne prezebale, je postavil na sredino hleva v posodi tlečo žrjavico. V noči se je od te žrjavice iz nepojasnjene vzroka vnel gnoj, da je le tlel, razširjal dim in ni zagorel v plamenih. Ko so zjutraj odprli hlev, so našli od dima zadušenih: 3 glav goveje živine, 3 svinje, 15 kokoši in 2 podgani. Ko bi bili takoj raztelesili govedo in svinje, bi bilo meso še užitno, a so čakali po nesreči celih 36 ur, ko so ostale vsega pomilovanja vrednemu revežu le še živalske kože.

ZANIMIVOSTI IN NOVICE IZ ORMOŽA.

Neki tukajšnji posestnik je prišel med vojno v ujetništvo celo v Indijo, kjer je doživel čudovite reči. Kar zanimivo ga je poslušati, kadar obuja spomine in pri poveduje o svojih doživljajih. Iz Indije se je vozil v Evropo na angleški ladiji. Pa ga pokličejo sedaj pred nekaj dnevi po tolikih letih na glavarstvo v Ptuj, tam razgrnejo pred njim cel kup spisov in razložijo, da angleška vlada terja od jugoslovanske vlade povračilo prevoznih stroškov za tega moža. No, morebiti se bo pa angleški stric le dal kako pobotati, da bo rekel: »Pa naj bo, saj vem, da ste Jugoslovani le uboge pare, pa — vam šenkam teh par funtov šterlingov.«

Oni dan se je nekdo jezil, da je agent prekanil njegovo ženo in hčerko. Pregovoril ju je, da sta dali svoji sliki, da ju poveča. Res je poslal nekaj po poštnem povzetju za 90 Din velik papir, toda notri je bila samo ena malo povečana slika. Mož je zaključil z besedami: »Mi sami smo krivi, da nas agentje zlorablja-

jo, zakaj pa verjamemo njihovim sladkim in priljubljenim besedam? Če hoče mo kaj takega imeti, dajmo rajše domu čemu obrtniku narediti, ta nas vsaj ne bo upal zlorablja. Sploh pa je najbolje vsakega agenta, pa naj ponuja karkoli hoče, na hitro odsloviti, ga ne poslušati in nič pogledati, kaj ponuja. Kajti takoj zagradi za celo roko, če mu ponudimo samo prst. Pregovori nas prav gotovo četudi ne bi imeli denarja za najpotrebnejše.« — Prav govoriš, mož!

Zadnjič so pri neki hiši začudeno gledali, ko so potegnili iz vodnjaka vodo, ki je smrdela po karbolu. Ni preveč verjetno, da bi bil karbol privrel iz zemlje od spodaj, ampak je prišel najbrže od zgoraj! Kdo je bil tako prijazen in zakaj je vodo zabelil s tako mastno dišavo, si ne ve. Slišite, ljudje božji, karbol ni, da bi se vlival v vodnjak tako kot jesih iz bučno olje na salato!

V gozdu med vasjo Frankovci in Humarjeve dalje časa živi nek čudak kot jazbel v duplini. Če ga otroci zagledajo, vsega zaraščenega in zanemarjenega, se s krklom razpršijo, vendar pa ni še nikoli nič žalega storil tako, da bi se mu moglo dokazati. Baje sa ga orožniki že par krat vjeli, pa so ga morali izpustiti, ker ni bilo pravih dokazov proti njemu. Jabe doma iz neke vasi nad Ptujem. Je pa uganka, s čim se mož hrani. Najbrže se ne zadovolji samo s sladkimi koreninami, žirom in medom od čmrcljev, še posebno pozimi bolj težko. Ljudje so celo govorili, da se včasih ponoči kar naenkrat pojavi na cesti blizu humskega pokopališča avtomobil, pa izginejo senice, obložene z vrečami, v šumo, se vrnejo in avtomobil zopet neznano kam odbrni. A to bo le samo pripovedka. Zdalj po zimi bi se pač dalo lahko dognati kaj je na tem: če ni ta čudni samotare ali zmrznil, ali odšel v varnejše skriva lišče, ali celo na svoj dom, kamor pa človek spada.

Zadnjič se je slišalo, da se je za družbo sv. Mohorja priglasilo že 20 novih udov. Če ostanejo še vsi lanski člani zvesti, bomo presegli številko 200 in tako znatno zlezli v odstotkih naprej. Sami ne zamudite prilike, kmalu se zgledati pri gospodu župniku! Onih 20 dinarjev boste že lahko zmogli, zato pa dobite lepah knjig.

Zastrupljenje cele družine. Ribičeva družina iz Trgovišča pri Veliki Nedelji obstoječa iz gospodarja, gospodinje iz dveh dekel, se je te dni neprosto voljno z izjemo male dekletke, preselila v Ormož. Ko so oni večer jedli kašo, so se vsi zastrupili, k sreči ni bilo smrtne nesreče. Najbolj je občutila bolečine gospodinja, pokazali so se na telesu izpuščaji, zato se je zatekla v ormoško bolnico. Manjša sta bila zastrupljena mala dekleta in gospodar, nič pa večja dekleta, ki si je s kašo samo ustnice namazala, pa odložila žlico, češ: joj, kako je danes kaša vroča! Drugo jutro so sosedje preiskali kašo in našli v nji zrnca arzenika. Zato so vsi skupaj naznanili orožnikom, ki so po kratkem zaslišanju odvedli starejšo dekle v ormoški zapor.

Žrtev snega je postal mladenič Ivaz Fošnarič pri Sv. Trojici v Halozah, stal 15 let. Dne 15. februarja se je vračal na dom iz trgovine. Zasul ga je velikanski